

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ

27 липня 2018 року

м. Тернопіль

№69/41-рк/к

Про вжиття заходів щодо припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції

Адміністративна колегія Тернопільського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України розглянувши подання від 27 липня 2018 року № 68 «Про надання рекомендацій» встановила наступне.

До територіального відділення надійшла заява Тернопільського районного споживчого товариства (місцезнаходження: вул. Бродівська, 47, м. Тернопіль) (надалі Тернопільське РайСТ) щодо неправомірності дій Буцнівської сільської ради Тернопільського району Тернопільської області по встановленню ставок місцевих податків та зборів.

В ході дослідження поставленого в заяві питання виявлено:

Буцнівська сільська рада Тернопільського району Тернопільської області (надалі – Сільська рада), місцезнаходження: вул. Шевченка, 37, с. Буцнів, Тернопільський район, Тернопільська область, ідентифікаційний код 04394852, включена до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, є юридичною особою з організаційно-правовою формою – орган місцевого самоврядування.

Дата державної реєстрації – 21.05.1997 року, дата запису – 28.09.2007, номер запису – 1 651 120 0000 002492.

Основним видом діяльності є "Державне управління загального характеру" (КВЕД 84.11).

Відповідно до частини першої статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільські, селищні, міські ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншим законодавством.

Згідно частини першої статті 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Частиною першою статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад відноситься, зокрема, встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу

України та прийняття рішень щодо надання відповідно до чинного законодавства пільг по місцевим податкам і зборам, а також земельному податку.

Рішенням чотирнадцятої сесії сьомого скликання від 20.12.2017 № 188 «Про приведення у відповідність до чинного законодавства рішення про встановлення податку на майно відмінне від земельної ділянки на 2018 рік» (надалі – Рішення) Сільською радою встановлено ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2018 рік.

Додатком 1 Рішення встановлено ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (% розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 квадратний метр бази оподаткування), зокрема, для торговельних будівель:

- торгові центри, універмаги, магазини: для юридичних осіб – 1,5 %, для фізичних осіб – 1,0 %;
- криті ринки, павільйони та зали для ярмарків: для юридичних осіб – 1,5 %, для фізичних осіб – 1,0%;
- їдальні, кафе, закусочні тощо: для юридичних осіб – 0,5 %, для фізичних осіб – 0%;
- бази та склади підприємств торгівлі і громадського харчування: для юридичних осіб – 0,5 %, для фізичних осіб – 1,0 %.

Отже, у відповідності до вищезазначеного Рішення суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність на одному товарному ринку повинні сплачувати різний відсоток ставок податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки.

Підпунктом 265.1.1. статті 265 Податкового кодексу України до складу податку на майно віднесено податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Підпунктом 266.5.1. статті 266 Податкового кодексу України передбачено, що ставки Податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Відповідно до підпункту 266.1.1. статті 266 Податкового кодексу України платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Слід зазначити, що фізичні особи можуть бути власниками будь-якого майна, в тому числі і нерухомого майна комерційного призначення (за винятком окремих видів майна, яке не може їм належати) та мають право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності.

В ході розгляду заяви встановлено, що на території с. Буцнів Тернопільського району здійснюють діяльність, як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці, зокрема, Тернопільське РайСТ, ФОП Майка А.М., ФОП Якубішин А.В., ФОП Трухляк А.О., ФОП Жидик М.І., ФОП Козурак Р.І., тощо.

Відповідно до даних Сільської ради (лист від 16.07.2018 № 82) Тернопільське РайСТ, ФОП Майка А.М., ФОП Якубішин А.В. здійснюють господарську діяльність у сфері роздрібної торгівлі.

Сільська рада, встановивши різні ставки Податку для фізичних та юридичних осіб на об'єкти нежитлової нерухомості, яке використовується ними у здійсненні однакових видів господарської діяльності, ущемляє інтереси тих суб'єктів господарювання, які повинні сплачувати Податок за вищою ставкою, та, відповідно, нести більші витрати, порівняно з конкурентами.

Відповідно до частини другої статті 25 Господарського Кодексу України органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання забороняється приймати акти, або вчиняти дії, що регулюють відносини у сфері господарювання та визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання

тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції.

Застосування різних ставок Податку для суб'єктів господарювання при здійсненні однакових видів господарської діяльності, безпосередньо не впливає на структуру товарного ринку та самостійність прийняття суб'єктами господарювання господарських рішень. Проте, воно змінює власні досягнення суб'єктів господарювання як джерело здобуття ними переваг у конкуренції за допомогою зовнішніх чинників. За таких умов дія конкурентних механізмів може спотворюватись.

У відповідності до статті 42 Конституції України держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монопольним становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція. Забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності покладено на Антимонопольний комітет України.

Відповідно до частини першої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов, тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів місцевого самоврядування (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції є антиконкурентними діями органів місцевого самоврядування.

Таким чином, дії Сільської ради щодо встановлення різних відсоткових ставок податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Враховуючи вищевикладене, на підставі статей 7, 12, 14 Закону України "Про Антимонопольний Комітет України" (із змінами і доповненнями), статті 46 Закону України "Про захист економічної конкуренції", пунктів 3, 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23 лютого 2001 року №32-р та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 березня 2001 року за №291/5482 зі змінами та доповненнями, адміністративна колегія Тернопільського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України **рекомендує:**

Буцнівській сільській раді (місцезнаходження: вул. Шевченка, 37, с. Буцнів, Тернопільський район, Тернопільська область, ідентифікаційний код 04394852) вжити заходів щодо припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, шляхом встановлення однакових відсоткових ставок податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку.

Відповідно до частини другої статті 46 Закону України "Про захист економічної конкуренції", рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду.

Про результати їх розгляду повідомити територіальне відділення до 20 вересня 2018 року, надавши підтверджуючі документи.

За умови виконання положень рекомендацій провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається.

Члени адміністративної колегії :

А.Г.Левченко, в. о. голови
територіального відділення

Г.С.Бібік, завідувач
юридичного сектору